

det, at hun tilsidst i Fortvivelse maatte kalde en af Pigerne til Hjælp.

Halvdelen af Gæsterne var allerede kommen, inden hun viste sig.

Nanny, der havde sørget for at holde sig i Nærheden af Per for at kunne iagttage hans Ansigtsudtryk i det Øjeblik, han saae Jakobe, fik virkelig megen Fornøjelse af sin underfundig anbragte lille Sprængmine. Per blev pludselig ganske graa i Ansigtet af Raseri.

Jakobe havde nemlig haft det uheldige Indfald at lade sin Kjole sy med et endog temmelig dybt udskaaret Liv, hvad hun absolut ikke havde Figur til. Den erotiske Betagethed, hvori hun havde ventet sin Brudgom, tilligemed visse, lykkelige Erindringer fra deres Elskovsmøde havde forledt hende til denne Ubesindighed; men hun ramte her Per paa hans mest følsomme Punkt. Han havde lagt Mærke til, at et Par Herrer havde trukket paa Smilebaandet af hende, da hun kom ind, og han vilde derfor i Begyndelsen slet ikke se til den Side, hvor hun var.

Imidlertid blev der ved at strømme Gæster ind fra den store Forhal, hvor Stuepiger og Lejetjenere havde travlt med at hjælpe Folk af med Overtøjet. Vogn efter Vogn kørte op for den tæppebelagte Trappe, mens der ude paa Strandvejen dannede sig en lang Række af Herskabsekvipager og Hyrevogne, som Skridt for Skridt og under uendelige Standsninger bevægede sig fremad mod Villaen.

Der var tilsidst samlet henved et Hundrede Mennesker i Havesalen og de to tilstødende Kabinetter.

Det var naturligvis særlig Finansverdenen, der var repræsenteret, hvad man ogsaa nok kunde se paa Værdien af Damernes Smykker; men forresten saaes der baade Universitetsprofessorer, Læger, Kunstnere og Skribenter. Størsteparten af de ganske unge Damer mødte balklædte, fordi de vidste, at der skulde danses; men ogsaa adskillige af de ældre, navnlig blandt de jødiske Damer, havde uden Sky ladet Skrædderinden afsløre saa meget af deres Skønhed, som Lejligheden og Øjeblikkets fordomsfrie Mode tilstod.